

Amb la recuperació de la democràcia al nostre país i el reconeixement exprés de la igualtat com a dret fonamental en la Constitució, en la normativa comunitària europea i en la legislació internacional, vam emprendre el camí cap a l'equiparació dels drets de les dones. Tot i que aquest camí és lent i defectuós, ha esperonat l'assoliment d'avenços significatius i ha fet irrenunciable l'objectiu d'assolir la plena igualtat entre dones i homes.

Quatre dècades després, malgrat els avenços aconseguits, persisteixen les desigualtats històriques que han donat lloc a la discriminació de les dones en tots els àmbits de la vida. A més, hem assistit a un període de crisi econòmica en què els drets de les dones han patit una regressió, al mateix temps que veiem com sorgeixen moviments reaccionaris l'objectiu dels quals és eliminar els importants avenços assolits.

Davant d'aquesta conjuntura, i conscients que hi ha importants interessos i resistències en contra de la plena equiparació de drets de les dones en la nostra societat, que, amb arguments intolerables, pretenen destruir els èxits que amb tantíssim esforç s'han anat conquerint, considerem que ens trobem en un moment decisiu. La nostra lluita històrica per la igualtat s'ha d'alçar amb força renovada per exigir amb més intensitat, contundència i fermesa els nostres drets. I en aquesta lluita, homes i dones, conscients de la desigualtat existent, hem d'unir-nos ara més que mai. La consecució de la igualtat efectiva entre dones i homes ha de ser un ferma compromís.

Condemnem totes les formes de violència masclista, en què l'expressió més brutal, repulsiva i intolerable són els assassinats de les dones pel fet de ser dones, les agressions sexuals, l'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe, que, de manera quotidiana, pateixen dones i nenes, així com totes aquelles altres formes de violència contra les dones en tots els àmbits: a la llar, al carrer i a la feina. Cal combatre, a tots els nivells i en tots els àmbits i escenaris, la invisibilitat de la violència masclista, la seva normalització social i les manifestacions i les estratègies de suport, de reforç i de perpetuació d'aquesta violència.

Condemnem, així mateix, totes les formes de desigualtat i de discriminació que pateixen les dones en l'àmbit familiar, social, polític i econòmic. Destaquem les que tenen lloc en el món del treball: en l'accés a l'ocupació, en la segregació ocupacional i en les condicions de treball, a causa de la desigualtat salarial i la precarietat que pateixen les dones; a causa de l'absència de mesures eficaces

que garanteixin la conciliació i la corresponsabilitat en la vida personal, laboral i familiar; a causa de la manca de reconeixement del treball remunerat i del no remunerat, i a causa de l'absència d'un sistema de protecció social igualitari.

Instem el conjunt de la societat a participar activament en les mobilitzacions que es duren a terme per aconseguir el dret ple i efectiu a la igualtat de totes les dones, per denunciar qualsevol vulneració dels drets constitucionals i per posar fi tant al retrocés experimentat en aquest àmbit en l'última dècada com a les amenaces del sector del patriarcat més encarcerat i arcaic.

ACORDS

1. Donar suport a la vaga laboral convocada per CCOO i UGT el dia 8 de març, i sumar-nos a les concentracions previstes per al mateix dia, a les places i portes dels ajuntaments.
2. Donar suport a la vaga de consum, a la vaga de cures i a la vaga d'estudiants del dia 8 de març.
3. Defensar el treball estable i de qualitat i la derogació de la reforma laboral. No a l'ús fraudulent de la contractació a temps parcial, la temporalitat injustificada i les hores extres no pagades.
4. Defensar la pujada dels salaris i de les pensions, garantint la recuperació del poder adquisitiu, especialment dels més baixos, i un Salari Mínim de conveni de 14.000 Euros.
5. Avançar en l'eliminació de les violències masclistes, garantint l'estricta compliment de les mesures acordades en el Pacte d'Estat contra la violència de gènere i assegurar-ne l'impacte en la millora de la situació de les dones que pateixen aquesta violència.
6. Fer efectiu el diàleg social i impulsar la negociació col·lectiva, incrementar les polítiques actives d'ocupació, exigir plans d'igualtat a totes les empreses ampliant el seu àmbit d'aplicació legal a empreses de menys de 250 treballadors i treballadores, així com l'adopció de mesures d'acció positiva destinades a eliminar la discriminació i la desigualtat en l'ocupació i en la protecció social.
7. Reforçar i garantir els instruments i els recursos de vigilància, control i sanció de l'autoritat laboral per complir de manera efectiva el principi d'igualtat en l'àmbit laboral.
8. Adoptar mesures i polítiques que garanteixin la corresponsabilitat efectiva entre dones i homes per repartir equitativament les responsabilitats familiars i fer possible la compatibilització de la feina i de les cures sense efectes negatius

per a les dones, com ara equiparant el permís de paternitat amb el de maternitat, entre d'altres.

9. Aprovar una llei de transparència salarial que contribueixi de manera eficaç a combatre la bretxa salarial i que elimini, per tant, la discriminació retributiva entre homes i dones.

10. Adoptar mesures i polítiques dirigides a aconseguir la representació paritària als òrgans de representació i de decisió del conjunt de les estructures socials, econòmiques i polítiques de la nostra societat.

11. Posar en marxa un model educatiu igualitari i enfortir els serveis públics, especialment en educació, sanitat i serveis socials, així com garantir l'existència i la viabilitat de les infraestructures públiques per proporcionar atenció i cures de qualitat, accessibles i adequades per als nens i nenes, especialment de 0 a 3 anys, i les persones grans i/o en situació de dependència.

12. Ratificar el Conveni 189 de l'OIT sobre el treball digne de les treballadores de la llar i garantir que Espanya aprovi el Conveni internacional sobre l'eliminació de la violència i l'assetjament en el món del treball.

Barcelona, febrer de 2019